

זיווה רודן במימי הריביירה
נערה צעירה מחשפה טובה

היומית. גרעה לכך התפרצות כומבית גסה של זוהר במועדון לילה תל-אביבי, בעת ש ניתקל בעת נאית סילבי קשת. הוא כעס עליה אחרי שכתבה כי בדיחותיו חפלות. בניכוח עשרות אנשים גדהים שפך זוהר על קשת קיסון של מלית-נגאי בשפת-שוק, רדף אחריה עד לדלת. כמה עתונאים יוזמים עתה החלטה של אגודת העתונאים להסלת חרם כללי על זוהר... בדיוק כמו ה נערות הצעירות מהמשפחת הטובות, מז נהנת זיווה רודן על חופיה שטופי השמש של הריביירה הצרפתית, שם הא מסריטה את הנערות הצעירות מחשפות טובות. זי ויה: המופיעה יום יום אל החוף (ראה תמונ נוח). כשתכשכת במים החמימים, כשהיא מודיעה לכל המעוניינים, וביחוד לצמיים שהמים האלה מזכירים לה בדיוק את ישר אל ואת השירות ששירתה בצה"ל... הפנטומימאי הישראלי סמי מולדנו היה צריך להופיע העונה בתיאטרון האומות ב פאריס, אולם כאשר החל לברר את מועד הופעתו, נאמר לו כי לצערם לא יוכל להופיע השנה, שכן מישראל תופיע כימי קאית — דבורה ג'וטנוב. אחד המנה לים אף הסביר את הסיבה לשינוי: דבורה קיבלה מכתב-בקשה מיוחד מבנג'וריון, הוא אף הוציא את המכתב להוכחה. החתום עליו היה עממיאל בנג'וריון, הסופר, בעלה של דבורה, שמהלי תיאטרון האומות חשבוהו בטעות לראש הממשלה... על צניעות העתונאית של דבר רגו הש בוע איש קול ישראל, בנימין אריאל. היומון, שמתח ביקורת על האופן בו כיסה בנימין את מסע הנשיא באפריקה, הביא כדוגמה לכיסוי מעולה של אותו מסע, את מיספר המצייר דבר השבוע.

כירה הוא שם השגריר... תיאטרון זוגי משפחתי מקימות האחיות אלישבע רי מיקי מוכאל, בבימויה של והרירה הילסאי. השתיים, העובדות על תכנית נערכנים ופיומנים הזרות, נסיון יחכו עם כתיחת ההפקות לשובה של והרירה, הנ כעת עתה לברית-המועצות... בעוד שלג'ה פורת צומדת, כנראה, להקים את טובה ארבע השתלמות בארצות-הברית, הכירו אנשי קול ישראל בהתפתחות ה זודשות, שוליים את אלון שמוקדר ל השתלמות בטלביזיה בגרמניה... בלה ברעם ניצחה, תוכניתה בימות ובדים, שי מונה לפני פחות משנה בצרור אחד. שי שודר מדי שבוע, הפרדה ממנו והורה ליות תוכנית עצמאית בפיקוחה... עדינה שביט למדה משהו בארצות-הברית, היא תכתוב כאחד הצהרונים טור ב שם מיוחד לרווקות... דן בן-אמון מבטיח למלא בחמאס המחודש את כל ה חסרונות הקיימים. מאחר שהוא מבין את הנהייה המרובה אחרי הסטריפטינו, מבטיח דן להקפיד במרפסת החמאס, הנשקפת אל מועדון הלילה כליף, טלסקופ, ממנו יוכלו האורחים, תמורת השלום מתאים, כמובן, להשקיף אל מועדון הלילה השכן, לראות את כל האורחות המתפשטות. לצירכי חי סכון מתכוון דן לפרסם מוועות בוז ה לישון: ביאו לרקוד בחמאס, לצלילי המד מורת בכליף!

★ ★ ★

מכתב מב גיי.

טכנה המורה צפויה לאורי זוהר: הוא עלול להיות מוחרם על-ידי כל העתונות

אנשים

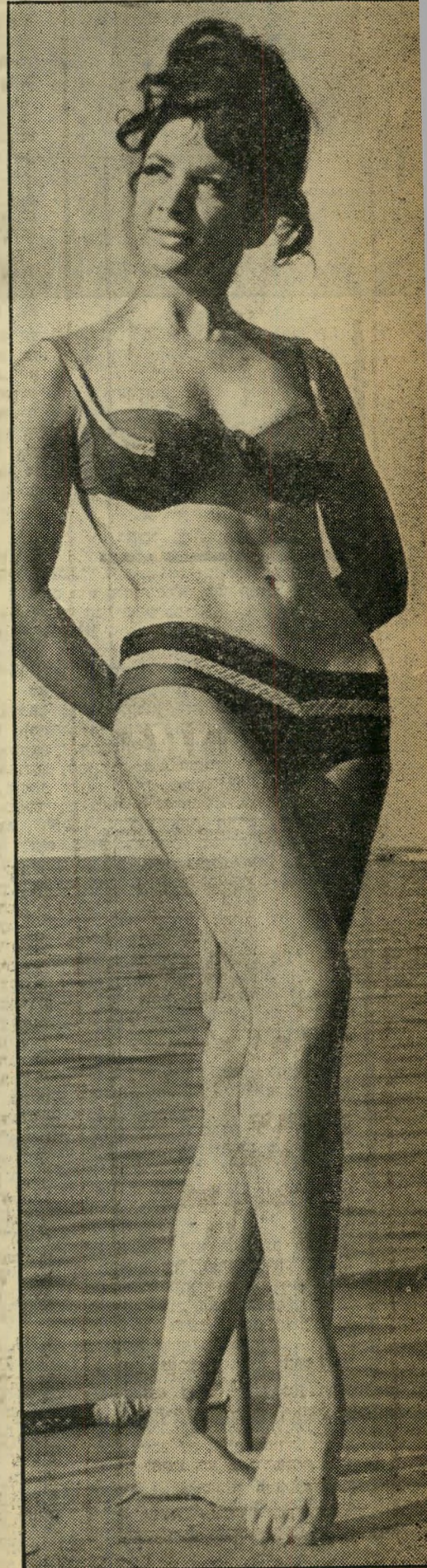
חזרה להיסטוריה

ראש הממשלה לויך בנג'וריון חשב כי מצא סוף-סוף את דוגמת הדמוקראטיה האמתית. אליה הא שואף. כאשר ביקר בבית-הנבחרים הפיני, שמע על סדרי ה הצבעה החשמלית ועל המשמעת הנימוסית החמורה השוררת בבית זה. בנג'וריון הבין את הדברים, כמובן, בדרך בה רצה הוא להבינם והפליט, ספק בשאלה ספק ב מ שאלה: "אני מבין שאין אצלכם קריאות ביניים?" ועוד לפני שק כל תשובה, פנה אל העתונאים שליו אותו: "תספרו את זה באיך. אולי ינהרו את זה גם אצלנו." אך נשיא בית-הנבחרים הפיני הפריע לראש ה ממשלה הנימיסי מאד בהסבירו: "אסור אצלנו להפריע לנואם. אך כותר לקרוא קריאות-ביניים... שעה שהזקן מישר אל שיגע את אצות הצפון, עשה זאת ב ישראל הישיש המוסיקאלי, איגור ספראי ווינסקי, בהצלחה לא פחותה. מנהלי ה סטטיבאל ניסו למכור לסטראוינסקי בכל מהיר את רעיון הנפל לנצח על תזמורת הגרניע באמפיטיאטרון הרומאי בקיסריה. כדי שישכנע בכדאיות העניין, הביאו אותו אנשי ההנהלה, בראשות אהרון פרויס, למקום, כדי שיראה ויכבש. סטראוינסקי הגח בקושי טן המוניה, השקיף באדישות כשהוא נשען על מקלו והפטיק אל פרויס: "אדוני! אני בן 80, והולך בקושי ועומד בקושי — ואתה רוצה לגרוד אותי חזרה על פני ההיסטוריה?"... את השקפתו האשיתית על הסנוכה של הסנוביבאל הביע סטראוינסקי בצורה מקורית, בפני קהל בן שלושת אלפים, שבא להאזין בנייני האומה בירושלם לקונצרט מיצירותיו. ליצירה ה ראשונה בתוכניה: הסימפוניה השלישית, האזין הקהל בדומייה, העניק בתום הנגינה מוויאות כפיים וקריאות הדרן רבות למנצח הישיש ולתזמורת. רק כשיוד הקומפוזיטור מן הבמה, עלה איש מאנשי התזמורת והר דיע לקהל, למרבה הפתעתי: "ליצירה ש שמעתם לא היתה הסימפוניה השלישית, אותה לא יכולנו לנגן מכיבות מסוימות. במקום זה האזנתם ליצירה אודה, שהיתה צריכה לזיפיץ רק בחלק השני של התוכנית." מן השורות האחרונות, הוולות, פרץ אותה שעה קול צחוק לגלגני, שהדביק את כל הקהל, בעיקר את אלה שולוא הודעה זו, לא היו השים בשינוי... בשעת דיון מוקלט על הביצועים בקול ישראל, בהש תחפת סגן שר הבטחון שמעון פרס, העלה סגן השר את הטענה: "הנה לפני שנתיים טענו עתים שאנהנו מתכתנים תוך שנתיים להשתלט על המדינה. והנה אהם רואים — עברו שנתיים ולא השתלטנו עליה." העיר לו מייד מנחה התוכנית, אליהו ברמל, בקריאת-ביניים: "אומרים שלא הצלחתם."

★ ★ ★

טור מיוחד לרווקות

יוחנן סימון, שגריר ישראל בפרו, היה עסוק לאחרונה במסע הסברה במושבי ה דיפלומטיה בלימה, לאחר שהשגרירות הפי כה לצחוק בעיני הדיפלומטים. העניין הת חיל כאשר העתונים המקומיים עסקו במסע תשחות ל-שאל לקראת יום העצמאות ה אחרון, בעידוד השגרירות. לאחר חגג מיד רה השגרירות לשגר מכתב תודה לכל ה עתונים, הפותח במלים: "בתור שגרירה של ישראל... ומסיים בחתימת מזכירת השגרירות. בכל העתונים התפרסם מכתב התודה בנוסח זה, ממנו התפרש ששם המו

פטוקי השבוע

- **מנהל בנק החקלאות פרופסור חיים הלפרין:** "שר החקלאות נמצא כיום בסתירה פנימית בין תפקידו לבין הכרתו — ולכן עליו להתפטר!"
- **מזכיר ההסתדרות אהרון בקר,** בתשובה לשאלה — האם תשתתף מפא"י בהסתדרות במקרה שתשאר שם במיעוט: "אצרות זו שטוט אינה באה בהשבון!"
- **יהושע בריווסף:** "אני חרד ליום בו ישתווה מספר הספרדים לאשכנזים, לא מפני שאני שונא את בני ערות המזרח — אלא מפני שאני שונא את האשכנזים!"
- **מבקר הקולנוע יוסף שריק:** "הטראגדיה של אלקטרה בקיסריה היתה שאף אחד לא הבין אותה!"
- **מורה אלמוני,** בבחינת קבלת מורים כשהתבקש למנות תקופות בתולדות ישראל: "הבית הראשון, הבית השני והבית המשותף!"